

Pracovný materiál Kancelárie Rady na rokovanie Rady dňa 11. 1. 2023

Správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z.

Monitoring č.: AO-RPMS/2022/00308

Predmet monitoringu: blog „Židovská otázka: Historický pohľad“

Subjekt: HEURÉKA EVOLUTION, s.r.o.

Na základe záverov uvedených v správe Kancelária Rady pripravila nasledujúce uznesenie:

Návrh uznesenia:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. e) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) po prerokovaní správy č. AO-RPMS/2022/00308 o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z. berie na vedomie záver o možnom výskyte nelegálneho obsahu podľa ustanovení § 151 ods. 2. Zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách v monitorovanom príspevku, vzhľadom na aktuálnu nedostupnosť predmetného príspevku však zároveň konštatuje, že v danej veci **nie je účelné začínať správne konanie v súvislosti s možným porušením zákona č. 264/2022 Z. z.**

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na rokovanie Rady pre mediálne služby
dňa 11.1.2023

Monitoring číslo: AO-RPMS/2022/00308
Dátum poskytnutia obsahu: 14.10.2022 o 7:58 h
Predmet monitoringu: blog „Židovská otázka: Historický pohľad“

Služba: HLAVNÉ SPRÁVY
Subjekt: HEURÉKA EVOLUTION, s.r.o.,

Dátum: 3.1.2023

Rada vykonala kontrolný monitoring obsahovej služby **Hlavné správy** (<https://www.hlavnespravy.sk/>), ktorého zameraním bolo zistiť dodržiavanie príslušných ustanovení Zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách v rámci blogového príspevku „**Židovská otázka: Historický pohľad**“ publikovaného dňa 1.9.2022 v čase o 9:47 h na danej obsahovej službe.

Podľa informácií uvedených na danej stránke v časti Kontakt by mal byť jeho vydavateľom subjekt **Heuréka Evolution – HS, Šoltésovej 9, 040 01 Košice**. Podľa informácií z Registra mimovládnych neziskových organizácií vedeného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky je subjekt **Heuréka evolution, Šoltésovej 9, 040 01 Košice, IČO: 31295711** registrovaným občianskym združením.

Stránka www.hlavnespravy.sk v časti Obchodné podmienky ďalej uvádza nasledovné: „*Tieto všeobecné obchodné podmienky pre dodanie digitálnych služieb Hlavných správ formou predplatného (ďalej len „všeobecné podmienky“)* upravujú právne vzťahy medzi zákazníkom na jednej strane a poskytovateľom služieb, spoločnosťou **Heuréka Evolution, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 9, 040 01 Košice, IČO: 36191183**, zapísaná v Obchodnom registri vedenom Okresným súdom Košice I, Oddiel: Sro, Vložka č.: 10964/V, DIČ: 2021473663, IČ DPH: SK2021473663, e-mail: hlavnespravy@hlavnespravy.sk, ktorá je prevádzkovateľom spravodajského portálu **Hlavné správy na internetovej adrese www.hlavnespravy.sk a Blogu Hlavných správ na internetovej adrese www.blog.hlavnespravy.sk** (ďalej len „poskytovateľ“), na druhej strane.“

Obchodný register SR eviduje v databáze spoločnosť **HEURÉKA EVOLUTION, s.r.o., Šoltésovej 9, Košice 040 01, IČO: 36191183**.

S ohľadom na zistené skutočnosti sa domnievame, že poskytovateľom obsahovej služby **Hlavné správy** na internetovej stránke <https://www.hlavnespravy.sk> môže byť subjekt **Heuréka evolution, Šoltésovej 9, 040 01 Košice, IČO: 31295711**, resp. spoločnosť **HEURÉKA EVOLUTION, s.r.o., Šoltésovej 9, Košice 040 01, IČO: 36191183**.

Monitoring predmetného obsahu publikovaného dňa: 14.10.2022 v čase 7:58 h.

URL adresa (blog publikovaný na službe Hlavné správy):

<https://blog.hlavnespravy.sk/30763/zidovska-otazka-historicky-pohlad/>

“Pokiaľ viem, nikto nikdy neprišiel s účinným riešením židovského problému. Riešenie hádanky Sfingy by bolo jednoduchšie.”

**Časť 1: Problém bez riešenia
od Lasha Darkmoon**

Prečo všetky pokusy o riešenie židovského problému zlyhali ?

Židovský problém, častejšie a eufemisticky nazývaný “židovská otázka”, rozrušoval mysle politických analytikov počas celej histórie, ale dodnes zostal nevyriešený.

Po stáročia bolo hotovým a provizórnym riešením tohto problému masové vyhnanie Židov.

¹ <https://blog.hlavnespravy.sk/30763/zidovska-otazka-historicky-pohlad/>

Myslelo sa, že sa stačí zbaviť Židov a problém zmizne. To však nefungovalo. Židia jednoducho migrovali a vytvárali problémy inde. A potom, po niekoľkých rokoch, sa ich potomkovia prúdmi vracali do tých istých krajín, z ktorých boli ich predkovia násilne vystáňovaní.

Tu je kráľovná Mária Terézia a jej dekrét z roku 1777, v období rozkvetu osvietenstva. Kráľovná Rakúsko-Uhorska, Chorvátska, Čiech, Mantovy, Milána, Galície, Parmy a Rakúskeho Nizozemska bola unavená zo Židov a nekonečných problémov, ktoré spôsobovali na jej rozsiahlych panstvách.

“Všade, kde sa Žid nachádza, je problémom, zdrojom nešťastia pre neho samého aj pre jeho okolie.” – Maurice Samuel, Vy pohanía

Jej príkaz na vyhodenie je typický pre mnohé iné príkazy, ktoré vydali iné krajiny pred jej príchodom, preto budeme rozzúrenú kráľovnú citovať jej vlastnými slovami:

“Odteraz tu žiadnemu Židovi, nech by sa volal akokoľvek, nebude dovolené zostať bez môjho písomného povolenia. Nepoznám iný neprijemný mor v štáte ako túto rasu, ktorá ožobračuje ľud svojimi podvodmi, úžerou a požičičaním peňazí a pácha všetky skutky, ktorými čestný človek pohŕda. Následne ich treba odtiaľto odstrániť a vylúčiť, ako sa len dá.”

Hoci Židia boli vyhodení zo 109 miest od roku 250 po Kr., ich vyhodenie nedokázalo vyriešiť židovský problém.

<https://www.biblebelievers.org.au/expelled.htm>

Ďalším pokusom o riešenie židovského problému, ktorý presadzovali predovšetkým samotní Židia a ich filozoficky orientovaní stúpenci, bola úplná emancipácia Židov.

Všeobecne sa verilo, že ak sa odstráni ich ochromujúce postihnutie a ak sa Židia stanú rovnoprávnymi občanmi, židovský problém jednoducho “zmizne” – najmä asimiláciou. **Tvrđilo sa, že antisociálne správanie Židov je prirodzeným dôsledkom nespravodlivého zaobchádzania s nimi.** Zaobchádzalo sa s ním dobre a správal by sa správne.

Vždy sa chápalo, že asimilácia je nevyhnutným predpokladom židovskej emancipácie. Aby sa Židia stali rovnocennými občanmi, museli sľúbiť, že sa začlenia do okolitej spoločnosti a stanú sa súčasťou šťastného a homogénneho celku.

Bolo im povedané: musia sa zosobašiť s domácimi, konvertovať na kresťanstvo, naučiť sa jazyk krajiny, obliekať sa ako ostatní ľudia, osvojiť si mravy a zvyky okolia a predovšetkým sa držať v úradí a vyhýbať sa problémom.

Bol to „**veľmi vzácny**” Žid, ktorý dodržiaval všetky tieto pokyny do písmena. Niektorí sa odmietali riadiť akýmikoľvek pokynmi. Pokiaľ ide o posledný príkaz – držať sa vzadu a vyhýbať sa problémom -, väčšina Židov ho považovala za nemožné dodržiavať. Bolo to v rozpore s ich prirodzenosťou. Bolo to takmer ako očakávať od mačky, aby nezabijala vtáky, alebo od lišky, aby nenapádala kurník.

Židia sa dočkali prvej emancipácie vo Francúzsku. Stalo sa tak v roku 1791 po Francúzskej revolúcii, katastrofálnej udalosti, ktorú zosnovali tajné slobodomurárske spolky, v ktorých mali Židia prevahu a najväčší vplyv. V devätnástom a na začiatku dvadsiateho storočia nasledovalo niekoľko ďalších revolúcií. Všetky bez výnimky riadili Židia.

“Na čele každého z týchto revolučných hnutí za zničenie autority, národnosti a náboženstva,” poznamenal jeden významný starší štátnik, **“nájdete Žida.”**

https://www.controversyofzion.info/Three_Models_of_the_Jewish_Problem.htm

Tieto podnetné slová napísal Benjamin Disraeli, anglický premiér, sám Žid, ktorý konvertoval na kresťanstvo.

Emancipácia prebiehala v jednotlivých krajinách počas celého 19. storočia rýchlym tempom. Židovský problém sa tým ani zďaleka “nevyriešil”, ale len sa zhoršil. Emancipácia Židov totiž nevyhnutne viedla k ich nadvláde.

Každú krajinu, ktorá emancipovala svojich Židov, čoskoro ovládli Židia.

V Rusku sa Židia emancipovali násilím. Stalo sa tak v roku 1917 po bolševickej revolúcii: udalosti, ktorú starostlivo naplánovali, financovali a z veľkej časti riadili Židia z New Yorku a Nemecka. Potom bol nastolený komunizmus, zrušený Pale of Settlement a Židia hŕfne emigrovali do Spojených štátov, Kanady, Južnej Ameriky, rôznych iných európskych krajín a nakoniec do Palestíny, kde začali byť okamžite na obtiaž Arabom.

Vyriešilo oslobodenie Židov v Rusku židovský problém? Nie, nevyriešilo. Situáciu to nekonečne zhoršilo: nielen v Rusku, ale v každej krajine, do ktorej títo utečenci z Pale of Settlement prišli so svojimi zobákovitými nosmi pod čiernymi klobúkmi, s otrhanými bradami, divokými očami a jidiš jazykmi.

Čoskoro mal nasledovať červený teror. Ruskí roľníci, ktorí v tom čase tvorili 90 % obyvateľstva, boli masakrovaní po miliónoch, pričom židovskí komisári v predvoji vydávali rozkazy na zabíjanie. Krv tiekla ulicami Moskvy a Petrohradu v riekach na radosť psychopátov, ako boli Leon Trockij, Lazar Kaganovič a Ilja Ehrenberg – všetci Židia, ktorí mali na rukách veľa krvi. Viac ako 66 miliónov ruských kresťanov bolo podľa Solženicyna v rokoch 1917 až 1953 postihnutých genocídou v podstate židovského režimu v Sovietskom zväze. V porovnaní s tým bola Francúzska revolúcia mníšskym piknikom.

Tu je psychopatický Leon Trockij krátko po násilnej emancipácii Židov v Rusku, ktorá nasledovala po bolševickej revolúcii (1917):

“Musíme premeniť Rusko na púšť obývanú bielymi černochochmi, na ktorých uvalíme tyraniiu, o akej sa nespievalo ani najstrašnejším východným despotom.... Prelejeme také záplavy krvi, že v porovnaní s nimi zblednú všetky ľudské straty, ktoré utrpeli v kapitalistických vojnách.... Pomocou teroru a krviprelievania privedieme ruskú inteligenciu do stavu úplnej otupenosti a idiotizmu a do stavu zvieracej existencie.”

– Zo “Spomienok Arona Simanoviča”, citovaných v knihe Povaha sionizmu od Vladimíra Stepina, Moskva, 1993, a preložených z ruštiny do angličtiny Cliveom Lindhurstom.

Sionizmus propagovaný ako riešenie židovského problému

Nový “liek” na židovský problém ponúkol koncom 90. rokov 19. storočia Theodor Herzl: Sionizmus.

“Dajte nám vlastnú krajinu,” hovorili sionisti toľkými slovami, **“a tým sa vyrieši židovský problém.”**

Jednoducho povedané, myšlienka bola takáto: ak by Židia dostali vlastnú krajinu, všetci by tam išli žiť a všetkým by išli z cesty. Myslelo sa, že odstránenie ich prítomnosti z každej krajiny, keď sa budú usádzať vo svojej novej vlasti, Izraeli, raz a navždy vyrieši židovský problém.

Tento vzorec bol axiomatický a samozrejvý: Žiadni Židia, žiadny židovský problém.

Je antisemitské to povedať? Nie, nie je, keďže priekopníci sionizmu predložili presne tú istú myšlienku inými slovami. Požadovali samostatnú židovskú vlasť pre Židov na základe toho, že Židia sú svojhlavá a veľmi náruživá rasa, ktorá nie je schopná žiť v cudzích krajinách bez toho, aby skôr či neskôr nespôsobilá problémy. Talmudská mentalita trvala na tom, že: my Židia nebudeme prijímať príkazy od svojich podriadených.

Prvý izraelský prezident Chaim Weizmann vo svojich pamätiach napísal:

“Vždy, keď množstvo Židov v niektorej krajine dosiahne bod nasýtenia, táto krajina proti nim reaguje. Na [túto] reakciu... sa nemožno pozerať ako na antisemitizmus v bežnom alebo vulgárnom zmysle tohto slova; je to univerzálny spoločenský a hospodársky sprievodný jav židovského prisťahovalectva a my sa ho nemôžeme zbaviť.” – Chaim Weizmann, Trial and Error (1949). Citované v knihe Alberta S. Lindemanna Obvinený Žid, 1991 (s. 277).

Theodor Herzl, zakladateľ sionizmu, sa k tomu istému vyjadril už oveľa skôr. „Antisemitizmus,” napísal, „je pochopiteľnou reakciou na židovské nedostatky”. A vo svojom denníku dodal: „Zistil som, že antisemiti sú v plnom právu.” (Pozri tu)

Inteligentní Židia si už dávno uvedomujú, že vzájomný antagonizmus medzi Židmi a nežidmi sa dá len očakávať a že akýkoľvek pokus o dosiahnutie trvalého mieru a harmónie medzi týmito dvoma skupinami je odsúdený na neúspech.

“Neverím, že prvotný rozdiel medzi pohanmi a Židmi je zmieriteľný,” zdôrazňuje židovský autor Maurice Samuel vo svojej knihe Vy pohania. “Vy a my môžeme dospieť k porozumeniu, ale nikdy nie k zmiereniu. Pokiaľ budeme v dôvernom kontakte, bude medzi nami existovať podráždenie.”

<https://snippits-and-slappits.blogspot.com/2012/10/quotations-from-book-you-gentiles-by.html>

Prečo sionizmus nedokázal vyriešiť židovský problém

Sionizmus sa spočiatku zdal byť elegantným riešením židovského problému. Na jednej strane to totiž znamenalo, že Židia dostanú svoju vlastnú krajinu, a na druhej strane to znamenalo, že nežidia sa zbavia Židov a nebudú musieť viac znášať ich otravnú prítomnosť – čo, ako už Herzl aj Weizmann priznali, bolo hlavnou príčinou antisemitizmu.

A tak sa stalo, že sionizmus bol v týchto prvých dňoch všeobecne vnímaný ako originálne a funkčné riešenie židovského problému, hoci sionizmus znamenal krádež arabskej pôdy, na ktorej sa táto nepoddajná rasa kozmopolitov bez koreňov mohla rozložiť.

Napriek tomu si treba položiť nepríjemnú otázku: podarilo sa sionizmu skutočne vyriešiť židovský problém, ako sa od neho všeobecne očakávalo? Žiaľ, nie. Tak ako všetky ostatné riešenia, ktoré sa doteraz vyskúšali, aj sionizmus sa ukázal ako obrovské zlyhanie.

Stalo sa tak preto, lebo židovskí vodcovia nedodržali svoj implicitný sľub, či skôr tiché porozumenie, že tí, ktorí dostanú vlasť, sú povinní tam ísť a žiť. Očakávalo sa, že Židia budú masovo emigrovať do Izraela, čím sa vyrieši židovský problém tým, že sa odstráni hlavná príčina problému, t. j. oni sami: to znamená ich prítomnosť v krajinách iných ľudí ako nežiaducich nepriateľov.

Neochota Židov masovo emigrovať do Izraela po roku 1948 zmarila celý účel, prečo im vôbec bola poskytnutá vlastná krajina. Zosmiešnila sionizmus a jeho opodstatnenie.

V Severnej Amerike dnes žije takmer toľko Židov (5,8 milióna) ako v Izraeli (5,9 milióna). Obrovských 40 % svetových Židov si v súčasnosti zvolilo život v Spojených štátoch. Obrovské množstvo Židov navyše naďalej žije v cudzích krajinách, kde svojou dominantnou prítomnosťou, nadmerným zastúpením v kľúčových profesiách, sklonom k nadväzovaniu kontaktov a **neustálou účasťou na podvodoch a finančných machináciách naďalej podnecujú antisemitizmus.**

Nebolo to tak, ako to malo byť. Načo dávať Židom vlasť, keď v nej odmietajú žiť? Podobne by ste sa mohli spýtať, načo kupovať človeku koňa, ak na ňom odmieta jazdiť?

Takže sme tu teraz: v tejto nepríjemnej slepej uličke.

Tým, že dali Židom Izrael, urobili Briti a Američania pravdepodobne najdrahšiu chybu v dejinách. Žiadne rozhodnutie, ktoré mohli urobiť, pravdepodobne nebude mať katastrofálnejšie následky. Židia teraz majú jadrové zbrane. Viackrát pohrozili svetu svojou Samsonovou možnosťou, t. j. svetovým vyhladením, ak bude Izrael niekedy existenčne ohrozený. **A netreba pripomínať, že v súčasnosti pokračujú v genocíde Palestínčanov, národa, ktorého jediným zločinom je, že náhodou vlastní pôdu, po ktorej Židia túžia.**

Adolf Hitler raz označil Ameriku za “nové lovisko Židov”. Ospravedlňujem sa, že citujem najnenávidenejšieho muža v dejinách, ale zdá sa, že boli chvíle, keď Hitler skutočne trafil klinec po hlavičke. S pozoruhodnou prezieravosťou videl, že štát Izrael sa jedného dňa stane

medzinárodnou zločineckou základňou organizovaného židovstva, z ktorej bude beztrešne drancovať ostatné krajiny vrátane Ameriky:

“Ani im nenapadne vybudovať židovský štát v Palestíne za účelom života v ňom; chcú len ústrednú organizáciu pre svoj medzinárodný svetový podvod, vybavenú vlastnými zvrchovanými právami a vylúčenú zo zásahov iných štátov: útočisko pre usvedčených lotrov a univerzitu pre začínajúcich podvodníkov.” – Adolf Hitler, Mein Kampf, kapitola 11 https://www.fpp.co.uk/Hitler/MeinKampf/Palestine_prophesy_dt.html

KRÁDEŽ PALESTÍNY

V roku 1946 vlastnili Židia 6 % Palestíny.

Dnes okupujú (nelegálne) približne 90 percent.

ISRAEL DNEŠNÉHO DŇA ” útočisko pre odsúdených darebákov a univerzita pre začínajúcich podvodníkov.” – Adolf Hitler, Mein Kampf

Zdá sa, že Stalin si v posledných rokoch svojho života vytvoril negatívny postoj k Izraelu, pretože ho považoval za obrovskú vojenskú základňu riadenú Židmi kontrolovanou Amerikou, ktorá jedného dňa ohrozí životné záujmy Sovietskeho zväzu. Skôr ako mohol čokoľvek urobiť, Stalina zavraždili.

Jediný muž, ktorý mohol zastaviť medzinárodné židovstvo, ktoré sa rútilo na horskej dráhe k ovládnutiu sveta so Spojenými štátmi ako baranidlom, bol tajne otrávený a usmrtený – buď Berijom, ktorého mnohí považovali za Žida, alebo iným Židom zo Stalinovho okolia.

Dátum Stalinovej smrti, 1. marec 1953, pripadol zvláštnou zhodou okolností na židovský sviatok Purim.

Medzinárodné židovstvo dnes pokračuje vo svojom triumfálnom pochode v Severnej Amerike, Európe a inde

zdroj : <https://www.veteranstodayarchives.com/2014/06/18/the-jewish-question-a-problem-without-a-solution-part-1/>

* * * * *

PRÁVNE VÝCHODISKÁ POSUDZOVANIA:

Zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách:

§ 13 Vymedzenie obsahovej služby

(1) Obsahová služba je služba určená na príjem verejnosťou koncovému užívateľovi alebo inému užívateľovi, ktorej obsah zostavuje jej poskytovateľ vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, či už z vlastnej iniciatívy, alebo na základe požiadaviek užívateľa a

a) vo vnímateľnej podobe tento obsah tvoria časovo usporiadané zvukové, obrazové alebo audiovizuálne komunikáty alebo štruktúrované textové informácie (lineárne mediálne služby), najmä programová služba,

b) vzniká ako poskytovateľom zostavená ponuka zvukových, obrazových alebo audiovizuálnych komunikátov alebo štruktúrovaných textových informácií, ku ktorým poskytovateľ služby umožňuje prístup užívateľovi jednotlivo alebo spoločne vo forme súboru obsahov (nelinéárne mediálne služby), najmä audiovizuálna mediálna služba na požiadanie a elektronický programový sprievodca,

c) vzniká ako poskytovateľom zostavená ponuka obsahových služieb podľa písmena a) alebo b), ku ktorým poskytovateľ obsahovej služby umožňuje prístup užívateľovi jednotlivo alebo spoločne vo forme súboru služieb (súborné mediálne služby), najmä retransmisia programových služieb a multiplex, alebo

d) je ďalším nezmeneným verejným prenosom multiplexu alebo jeho časti poskytovaným inou osobou ako pôvodným poskytovateľom multiplexu.

(2) Obsahovou službou je aj platforma na zdieľanie obsahu, najmä platforma na zdieľanie videí.

§ 151 ods. 2: Nelegálnym obsahom sa na účely tohto zákona rozumie obsah, ktorý

a) napĺňa znaky detskej pornografie alebo extrémistického materiálu,

b) podnecuje ku konaniu, ktoré napĺňa znaky niektorého z trestných činov terorizmu,

c) schvaľuje konanie, ktoré napĺňa znaky niektorého z trestných činov terorizmu, alebo

d) napĺňa znaky trestného činu popierania a schvaľovania holokaustu, zločinov politických režimov a zločinov proti ľudskosti, trestného činu hanobenia národa, rasy a presvedčenia alebo trestného činu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti.

Ústavný zákon č. 460/1992 Zb., Ústava Slovenskej republiky

Čl. 26

(1) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

(2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

(4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Zákon č. 300/2005 Z. z. trestný zákon

§ 423 ods. 1.: Hanobenie národa, rasy a presvedčenia. Kto verejne hanobí

a) niektorý národ, jeho jazyk, niektorú rasu alebo etnickú skupinu, alebo

b) skupinu osôb alebo jednotlivca pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania,

§ 424 ods. 1.: Podnecovanie k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti

Kto verejne podnecuje k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, sexuálnu orientáciu, náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania, alebo verejne podnecuje k obmedzovaniu ich práv a slobôd, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

* * * * *

Pri posudzovaní možného výskytu nelegálneho obsahu vychádza Rada z citovaných ustanovení zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách, pričom definícia pojmu „nelegálny obsah“ je odvodená z ustanovení zákona č. 300/2005 Z. z. (trestný zákon), ktoré vymedzujú „nelegálny obsah“ ako napĺňanie podstaty uvedených trestných činov.

Dňa 14.10.2022 v čase o7:58 h bol na spravodajskom portály Hlavné správy publikovaný blog „Židovská otázka: Historický pohľad“, ktorý sa zaoberal problémami, ktoré údajne obyvatelia židovskej národnosti spôsobujú vo svete.

Na základe uvedených ustanovení Kancelária posudzovala daný obsah blogu z dôvodu podozrenia, že **vyjadrenia na adresu židovskej národnosti, ktoré daný blog prezentuje, by mohli predstavovať nelegálny obsah v zmysle § 151 ods. 2. Zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách.**

Blog sa tematicky venuje problémom, ktoré údajne vo svete spôsobujú Židia v rámci spolužitia s inými národmi. Blog obsahuje rôznorodé historické citáty, ktoré kriticky hodnotia Židov a aspekty spolunažívania s nimi.

V rámci vykonaného monitoringu sme v predmetnom texte zaznamenali nasledovné vyjadrenia:

Titulok článku znie „*Židovská otázka: Historický pohľad*“. V súvislosti s použitím predmetného spojenia „*židovská otázka*“ uvádzame definíciu daného pojmu podľa Sociologická encyklopedie, Sociologický ústav AV ČR, 2017²:

otázka židovská – hist. dlouhodobý problém postojů národů a států k existenci a aktivitě rozptýlených skupin Židů žijících na jejich území a k permanentním projevům antijudaismu a antisemitismu, ústícím i do genocidy židovských jednotlivců, skupin a menšin. O.ž. lze chápat jako problém mimořádné schopnosti Židů, vytlačovaných na okraj společnosti, přežít a naopak kult. i materiálně obohatit společenství, v rámci kterých žijí. O.ž. je otázkou nár. a zároveň rasové menšiny s velmi specif. postavením ve společnostech. V historii Evropy měly snahy o „řešení“ o.ž. církevní (křesťanskou) i světskou mocí v podtextu náb., národnostní, kult. odlišnost Židů. Na základě dogmatu, že Židé „zavraždili Ježíše“, vyhlásila katol. církev od r. 388 n. l. válku judaismu a jeho institucím, zejm. synagogám. Vypalovat synagogy a likvidovat Židy přikázal však i Martin Luther ve svých sedmi bodech o tom, „co dělat s Židy“ (Spis o Židech, 1543). Vyvrcholením tohoto procesu bylo zničení 268 synagog v Německu v r. 1938 a nacistický holocaust. Teprve II. vatikánský koncil v r. 1964 a přijetí dokumentů Nostra aetate (O vztahu církve k nekřesťanským náboženstvím) a Dignitatis humanae (O náboženské svobodě) r. 1975 a 1985 „dovolují“ chápat Židy jako bratry křesťanů. Světská moc řešila tradičně o.ž. zavíráním Židů do ghett, zákazy pobytu, permanentní asimilací, odnárodnováním, zákazy výkonu některých profesí a řemesel, omezováním obživy na oblast obchodu, financí, bankovníctví atd. Občanská a náb. rovnoprávnost Židů byla ve většině evrop. zemí vyhlášena až v 19. st. Negativní postoje k Židům byly však vždy do jisté míry provázeny či střídány akceptací jejich civilizačního přínosu, vysokým uznáním zvl. zásluh jednotlivých nositelů této kultury a obdivem k nim. Židé obohatili mnoho nár. věd, kultur, umění, zvl. literatury i způsobů života. Mnozí Židé se jako obchodníci, finančníci, podnikatelé, bankéři apod. stali nositeli nové, kap. epochy, což se ovšem stalo koncem 19. st. a v první polovině 20. st. novým – ekonomickým – zdrojem antisemitismu a snah obohatit se o židovský majetek (tento motiv vstupuje i do tzv. definitivního nacistického řešení o.ž.).

Nacistickými antisemity byla uměle nastolena tzv. celosvětová židovská otázka jako údajná snaha Židů ovládnout svět. V USA, Anglii a jinde mělo jít o vládu „židovských plutokratů“, v Rusku o vládu „židobolševiků“. O.ž. a její řešení měly v různých zemích a etapách vývoje ve skutečnosti odlišné projevy i důsledky. V tomto ohledu jsou výrazné rozdíly mezi Evropou, USA, Amerikou vůbec, Asií, Afrikou a oblastmi původního osídlení Židů v Palestině. Osobitá podoba o.ž. se vyskytuje např. i na Slovensku. Před r. 1918 i po něm zde byly šířeny prakticky všechny odrůdy antisemitismu a antijudaismu, které se staly po r. 1938 součástí státní ideologie a politiky. Byl vytvořen „slovenský“ image Žida jako lichváře, hospodského („šenkára alkoholizujícího lid“) a maďarizátora a vzniklo absurdní tvrzení, že Židé žijící na Slovensku si

² https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Ot%C3%A1zka_%C5%BEidovsk%C3%A1

v průběhu jedné generace přisvojili 38 % veškerého majetku na Slovensku. To vedlo k řešení slov. o.ž. podle příkladu nacistů likvidací Židů. O.ž. v období čsl. social. státu, resp. problém Židů zbylých v Československu po 2. svět. válce byly poznamenány skrytým, nepřiznaným antisemitismem a občas se vyhrocovaly bojem proti sionismu a negativním oficiálním vztahem k státu Izrael. Po obnovení demokracie se spec. na Slovensku znovu objevuje o.ž. šířením překonaných rasových a antisemitských představ extrémně pravicovými kruhy a tiskem i snahou ospravedlnit původce „řešení“ o.ž. na Slovensku v l. 1939–1945.

Z uvedeného vyplývá, že samotný termín „židovská otázka“ vo svojej podstate historického kultúrno-spoločenského kontextu so sebou nesie a komunikuje antisemitský charakter a evokuje negatívne vnímanie ľudí židovskej národnosti. V takto nastolenom naratívne pokračuje text blogu, pričom sa v ňom okrem iného uvádza:

Myslelo sa, že sa stačí zbaviť Židov a problém zmizne. To však nefungovalo. Židia jednoducho migrovali a vytvárali problémy inde.

“Všade, kde sa Žid nachádza, je problémom, zdrojom nešťastia pre neho samého aj pre jeho okolie.” – Maurice Samuel, Vy pohania

“Odteraz tu žiadnemu Židovi, nech by sa volal akokoľvek, nebude dovolené zostať bez môjho písomného povolenia. Nepoznám iný nepríjemný mor v štáte ako túto rasu, ktorá ožobračuje ľud svojimi podvodmi, úžerou a požičiavaním peňazí a pácha všetky skutky, ktorými čestný človek pohŕda. Následne ich treba odtiaľto odstrániť a vylúčiť, ako sa len dá.”

Hoci Židia boli vyhostení zo 109 miest od roku 250 po Kr., ich vyhostenie nedokázalo vyriešiť židovský problém..“

<https://www.biblebelievers.org.au/expelled.htm>

„...tvrdilo sa, že antisociálne správanie Židov je prirodzeným dôsledkom nespravodlivého zaobchádzania s nimi...“

„...pokial' ide o posledný príkaz – držať sa vzadu a vyhýbať sa problémom -, väčšina Židov ho považovala za nemožné dodržiavať. Bolo to v rozpore s ich prirodzenosťou. Bolo to takmer ako očakávať od mačky, aby nezabijala vtáky, alebo od líšky, aby nenapádala kurník...“

„...Židia sa dočkali prvej emancipácie vo Francúzsku. Stalo sa tak v roku 1791 po Francúzskej revolúcii, katastrofálnej udalosti, ktorú zosnovali tajné slobodomurárske spolky, v ktorých mali Židia prevahu a najväčší vplyv. V devätnástom a na začiatku dvadsiateho storočia nasledovalo niekoľko ďalších revolúcií. Všetky bez výnimky riadili Židia.“

“Na čele každého z týchto revolučných hnutí za zničenie autority, národnosti a náboženstva,” poznamenal jeden významný starší štátnik, “nájdete Žida.”

https://www.controversyofzion.info/Three_Models_of_the_Jewish_Problem.htm

Tieto podnetné slová napísal Benjamin Disraeli, anglický premiér, sám Žid, ktorý konvertoval na kresťanstvo.

Emancipácia prebiehala v jednotlivých krajinách počas celého 19. storočia rýchlym tempom. Židovský problém sa tým ani zďaleka “nevyriešil”, ale len sa zhoršil. Emancipácia Židov totiž nevyhnutne viedla k ich nadvláde.

Každú krajinu, ktorá emancipovala svojich Židov, čoskoro ovládli Židia.

V Rusku sa Židia emancipovali násilím. Stalo sa tak v roku 1917 po bolševickej revolúcii: udalosti, ktorú starostlivo naplánovali, financovali a z veľkej časti riadili Židia z New Yorku a

Nemecka. Potom bol nastolený komunizmus, zrušený Pale of Settlement a Židia hŕfne emigrovali do Spojených štátov, Kanady, Južnej Ameriky, rôznych iných európskych krajín a nakoniec do Palestíny, kde začali byť okamžite na obtiaž Arabom.

Vyriešilo oslobodenie Židov v Rusku židovský problém? Nie, nevyriešilo. Situáciu to nekonečne zhoršilo: nielen v Rusku, ale v každej krajine, do ktorej títo utečenci z Pale of Settlement prišli so svojimi zobákovitými nosmi pod čiernymi klobúkmi, s otrhanými bradami, divokými očami a jidiš jazykmi.

Krv tiekla ulicami Moskvy a Petrohradu v riekach na radosť psychopatov, ako boli Leon Trockij, Lazar Kaganovič a Ilja Ehrenberg – všetci Židia, ktorí mali na rukách veľa krvi. Viac ako 66 miliónov ruských kresťanov bolo podľa Solženicyna v rokoch 1917 až 1953 postihnutých genocídou v podstate židovského režimu v Sovietskom zväze. V porovnaní s tým bola Francúzska revolúcia mníšskym piknikom.

Nový "liek" na židovský problém ponúkol koncom 90. rokov 19. storočia Theodor Herzl: Sionizmus.

Židia sú svojhlavá a veľmi náruživá rasa, ktorá nie je schopná žiť v cudzích krajinách bez toho, aby skôr či neskôr nespôsobilala problémy.

...a tak sa stalo, že sionizmus bol v týchto prvých dňoch všeobecne vnímaný ako originálne a funkčné riešenie židovského problému, hoci sionizmus znamenal krádež arabskej pôdy, na ktorej sa táto nepoddajná rasa kozmopolitov bez koreňov mohla rozložiť.

...obrovské množstvo Židov navyše naďalej žije v cudzích krajinách, kde svojou dominantnou prítomnosťou, nadmerným zastúpením v kľúčových profesiách, sklonom k nadväzovaniu kontaktov a neustálou účasťou na podvodoch a finančných machináciách naďalej podnecujú antisemitizmus.“

Židia teraz majú jadrové zbrane. Viackrát pohrozili svetu svojou Samsonovou možnosťou, t. j. svetovým vyhladením, ak bude Izrael niekedy existenčne ohrozený. A netreba pripomínať, že v súčasnosti pokračujú v genocíde Palestínčanov, národa, ktorého jediným zločinom je, že náhodou vlastní pôdu, po ktorej Židia túžia.

Adolf Hitler raz označil Ameriku za "nové lovisko Židov". Ospravedlňujem sa, že citujem najnenávidenejšieho muža v dejinách, ale zdá sa, že boli chvíle, keď Hitler skutočne trafil klinec po hlavičke. S pozoruhodnou prezieravosťou videl, že štát Izrael sa jedného dňa stane medzinárodnou zločineckou základňou organizovaného židovstva, z ktorej bude beztriestne drancovať ostatné krajiny vrátane Ameriky.

"Ani im nenapadne vybudovať židovský štát v Palestíne za účelom života v ňom; chcú len ústrednú organizáciu pre svoj medzinárodný svetový podvod, vybavenú vlastnými zvrchovanými právami a vylúčenú zo zásahov iných štátov: útočisko pre usvedčených lotrov a univerzitu pre začínajúcich podvodníkov." – Adolf Hitler, Mein Kampf, kapitola 11 https://www.fpp.co.uk/Hitler/MeinKampf/Palestine_prophesy_dt.html

„ISRAEL DNEŠNÉHO DŇA ” útočisko pre odsúdených darebákov a univerzita pre začínajúcich podvodníkov.” – Adolf Hitler, Mein Kampf

...jediný muž (Stalin), ktorý mohol zastaviť medzinárodné židovstvo, ktoré sa rútilo na horskej dráhe k ovládnutiu sveta so Spojenými štátmi ako baranidlom, bol tajne otrávený a usmrtený – buď Berijom, ktorého mnohí považovali za Žida, alebo iným Židom zo Stalinovho okolia.

Dátum Stalinovej smrti, 1. marec 1953, pripadol zvláštnou zhodou okolností na židovský sviatok Purim.

Medzinárodné židovstvo dnes pokračuje vo svojom triumfálnom pochode v Severnej Amerike, Európe a inde“

Z uvedených citácií vyplýva, že predmetný blog kontinuálne uvádza vyjadrenia, ktoré v celkovom informačnom kontexte textu vytvárajú, resp. podsúvajú čitateľovi obraz o charakteristickej „agresívnosti“ Židov a ich neochote, neschopnosti spolunažívania s inými národmi a taktiež o ich údajných neustálych tendenciách a snahách o ovládanie a uzurpovanie moci na úkor iných.

Dané myšlienky sú podporené rôznymi dobovými historickými citátmi, ktoré však nie sú uvedené v žiadnom historickom kontexte. Autor blogu okrem iného používa aj citáty Adolfa Hitlera z jeho knihy Mein Kampf, ktoré slúžili ako základná východisková báza pre páchanie židovského holokaustu počas druhej svetovej vojny.

Ako hlavný zdroj autor blogu uvádza stránku www.veteranstoday.com, ktorá je podľa Southern Poverty Law Centre: „...nekonečný prúd navážania sa do Izraela v kombinácii s neskrývaným anti-semitizmom...“³ (Preklad Kancelária RpMS „...endless stream of Israel-bashing mixed in with some bona fide anti-Semitism...“).

* * * * *

Na základe týchto skutočností sa domnievame, že predmetný blog „Židovská otázka: Historický pohľad“ publikovaný na obsahovej službe Hlavné správy obsahuje vyjadrenia, ktoré je možné vnímať aj ako:

- verejné hanobenie niektorého národa, alebo rasy, alebo skupiny osôb alebo jednotlivca pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti v zmysle § 423 ods. 1. Zákona č. 300/2005 Z. z.,

- verejné podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti v zmysle § 424 ods. 1 Zákona č. 300/2005 Z. z.,

na základe čoho Kancelária dospela k názoru, že zverejnením predmetného blogu môže dochádzať k šíreniu potenciálne nelegálneho obsahu v zmysle § 151 ods. 2. Zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách.

Kancelária ďalej v tejto súvislosti uvádza ustanovenia Čl. 26 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb., Ústava Slovenskej republiky:

(1) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

(2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon,

ktorý zaručuje občanom Slovenskej republiky právo na slobodu prejavu a vyjadrovanie názorov, pričom však s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, t. j. možné porušenie príslušných ustanovení trestného zákona, Kancelária vychádza z ods. 4 Čl. 26 ústavného zákona, podľa ktorého je „Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno

³ <https://www.splcenter.org/hatewatch/2011/01/06/buyer-beware-veterans-today-and-its-anti-israel-agenda>

obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“

Na základe uvedených zistení Kancelária informovala prostredníctvom emailového kontaktu Národnú kriminálnu agentúru o okolnostiach existencie predmetného obsahu.

Zároveň v čase vypracovania analýzy dňa 12.12.2022 Kancelária zistila, že **predmetný blok** (spolu s blogovým účtom autora) **už nie je ďalej dostupný na platforme Hlavné správy, z čoho vyplýva že nedochádza k šíreniu predmetného potenciálneho nelegálneho obsahu a teda za daných okolností nie je zadaná príčina, aby Rada v danej veci ďalej konala.**

ZÁVER:

Na základe uvedeného sme toho názoru, že predmetný obsah – blog *Židovská otázka: Historický pohľad*, ktorý bol publikovaný na obsahovej službe *Hlavné správy* **napĺňa definičné znaky pre nelegálny obsah podľa ustanovení § 151 ods. 2. Zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách.**

Vzhľadom na aktuálnu nedostupnosť predmetného príspevku však zároveň konštatuje, že **v danej veci nie je účelné začínať správne konanie v súvislosti s možným porušením zákona č. 264/2022 Z. z.**